

РЕШЕНИЕ

№ 41856

гр. София, 15.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 09.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9135** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба М. Б. Ш., [дата на раждане] в М., С., гражданка на С., етническа принадлежност - кюрдка, вероизповедание: мюсюлманка - сунит, семейно положение - омъжена, ЛНЧ [ЕГН], против Решение №61X/09.07.2025г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се за промяна в международната обстановка в С. т.е. в страната и на произход, както и че са налице основанията за предоставяне на детето и Д. Б. Н. статут на бежанец или на хуманитарен статут, сочейки разпоредби от Конвенцията за правата на детето. Моли за отмяна на акта и връщане на преписката за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателката М. Б. Ш., редовно призована, се явява лично, представлява се от адв. Д. от АК-В..

Ответникът по жалбата – Интервюиращ орган при ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител юр.П. счита, че жалбата е неоснователна, като излага подробни съображения и моли да бъде отхвърлена.

По фактите:

За първи път молителката е поискала закрила с молба входящ №3101 от 02.09.2024 г. на РПЦ - Х., на която дата кандидатката е регистрирана като М. (собствено) Б. (фамилно) Ш. (бащино) от женски пол, родена на 01.01.2005г. в М., С., гражданка на С., етническа принадлежност - кюрдка, вероизповедание: мюсюлманка - сунит, семейно положение - омъжена, ЛНЧ [ЕГН]. Личните й данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като молителката не е представила документи, удостоверяващи нейната самоличност. М. Б. Ш. е поискала закрила за себе си и като майка и законен представител за малолетното си дете Д./собствено/ Б./фамилно/ Н./бащино/, от женски пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданка на С., ЛНЧ [ЕГН]. В Република България М. Б. Ш. е придружена от своя съпруг Н. Б. К., ЛНЧ [ЕГН]. С решение на председателя на ДАБ при МС на Н. Б. К. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е връчено присъствено на молителя. Чужденецът не е обжалвал горепосочения административен акт. Н. Б. К. е подал последваща молба с вх. №КП-01-6032/18.07.2025 г. С решение № 1517 от 12.02.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на М. Б. Ш. и на малолетното й дете е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Чужденката е обжалвала горепосочения административен акт. С решение №3047/28.03.2025 г. Административен съд - Хасково е отхвърлил жалбата на сирийската гражданка. С Решение № 7904/15.07.2025г. по адм. дело № 5347/2025 г. Върховният административен съд на Република България, оставя в сила Решение № 3047/28.03.2025г. на Административен съд-Хасково.

На 18.07.2025г. М. Б. Ш. е подала последваща молба за закрила рег. №КП-01-6031. С горепосочената последваща молба М. Б. Ш. желае да й бъде образувано производство за предоставяне на международна закрила за нея и детето и. Мотивира своята последваща молба за закрила с твърдения за настъпване на нови обстоятелства относно личното й положение и държавата й на произход. Споделя, че завръщането й в С., както за нея така и за семейството й било невъзможно. Била уведомена, че съпругът й се издирва от властите и ако той се завърне в С. щял да бъде арестуван и осъден. Чужденката също не можела да се завърне в родината си, защото се опасявала от репресии спрямо нея и детето й. Заявява още, че напрежението в С. нараствало и най-вече в района където е живяла заедно със семейството си. Имало вероятност съпругът й да бъде задържан и принуден да воюва. Чужденката не представя писмено доказателство в подкрепа на своята теза.

На 18.07.2025 г. молителката се е запознала с Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила в Р.България, удостоверено с подпис и с този на преводач./л.40/. В тези Указания е посочено в част „Производство за предоставяне на международна закрила“ - „До произнасянето по молбата сте длъжен да представите своите доказателства, като в случай че не ги представите, произнасянето ще се извършва без тези доказателства“, и в част „Последваща молба за предоставяне на международна закрила“ – „преди да се пристъпи към разглеждането й по същество се преценява нейната допустимост с оглед на това дали се позовават на нови обстоятелства от съществено значение за личното ви положение и относно държавата ви по произход. В срок до 14 работни дни от подаването на молбата /.../ интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение.

С Решение № 93 X /04.08.2025г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не се допуска последваща молба с вх. №КП-01-6031 от 18.07.2025 г. на М. Б. Ш. и на малолетното и дете Д. Б. Н. до производство за предоставяне на международна закрила до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се обуславят нови обстоятелства.

Решението е връчено на адресата му на 13.08.2025 г./л.13/

Административният орган е представил в цялост административната преписка.С протоколно определение на съдът е приета справка на ДАБ относно обстановката в С..

При така установената фактическа обстановка и като извърши на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването, в законоустановения срок за това по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и срещу годен за обжалване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество,жалбата се явява неоснователна, поради следните съображения:

С чл.76б, ал.1 ЗУБ на всеки отделен интервюиращ орган на ДАБ по чл.48, т.10 ЗУБ е възложена компетентността на решаващ орган по чл.2, б."б" от Директива 2013/32/ЕС да извърши по чл.76а ЗУБ и чл.33, ал.2 от Директива 2013/32/ЕС предварителното разглеждане на допустимостта на подадените до властите на Република България последващи молби по § 1, т.6 от ДР на ЗУБ вр. чл.2, б. "р" от Директива 2013/32/ЕС, след което да реши дали да се допуснат или не до производството за предоставяне на международна закрила за разглеждане по същество.

На първо място,оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ , в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с [чл. 146, т. 1 АПК](#), съответно – за отмяна по смисъла на [чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК](#)./Заповед №ЦУ-РД05-281/13.04.2022г./л.17/

На второ място, не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществениите, които да ограничават правото на защита на лицето молител и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно [чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК](#).

Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.От тълкуването на тази разпоредби се обуславя извод, че в тежест на молителя е да представи писмени доказателства на органа, въз основа на които последният да вземе решение. В този смисъл е необходимо да се отбележи, че законът не предвижда задължение за органите на ДАБ при подаване на последваща молба от търсещо закрила лице да му указват, че трябва да представи нови писмени доказателства и да изложи нови обстоятелства.Настоящият съдебен състав намира, че в случая административният орган не е нарушил чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, а това се следва и от характера на административното производство.Още повече и, че разпоредбата на чл.

13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея преценката за допустимостта се свежда до това дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като именно тези доказателства удостоверяват, че обстоятелствата са нови. Що се отнася до тяхната доказателствена сила и относимост относно исканото предоставяне на международна закрила това е въпрос на анализа по същество, но именно в производството за предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба.

На трето място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“. От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Тези нови обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства, каквито по преписката липсват. В случая не се установява каквато и да е било промяна в нейното лично положение, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същата да е била подложена на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота и или личността и като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., вкл. и за дейност, извършена от самата чужденка, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателката. В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителката преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същата са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните и права, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост. Поради това искането ѝ за предоставяне на статут на бежанец следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

В случая при преценката за наличие предпоставките по ЗУБ по повод последващата молба следва да се отчете, че другото лице търсещо закрила Д. Б. Н. е дете. Съгласно чл. 2, т. 1 от Конвенцията за правата на детето, приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г. (ратифицирана и обнародвана с ДВ бр. 55 от 1991 г.), държавата е длъжна да зачита и да осигури правата, предвидени в Конвенцията, на всяко дете, в пределите на своята юрисдикция, без каквато и да е дискриминация. В чл. 3, т. 1 от Конвенцията е предвидено, че висшите интереси на детето са първостепенно съображение във всички действия, отнасящи се до децата, независимо дали са предприети от обществени или частни институции за социално подпомагане, от съдилищата, административните или законодателните органи. Следователно принципът за "висшия интерес на детето", установен в Конвенцията за правата на детето на ООН, е от основополагащо значение, поради което малолетните и непълнолетните деца са уязвима група лица по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ. В националното законодателство този принцип е

регламентиран в § 1, т. 5 от ДР на Закона за закрила на детето (ЗЗДет), като съгласно чл. 6а от ЗУБ, при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето, която преценка на най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на Закона за закрила на детето. Принципът за "най-добрия интерес на детето" последователно е закрепен и в редица директиви на ЕС относно международната закрила. Според съображение 18 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13.12.2011 г. относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, "висшият интерес на детето" следва да има първостепенно значение за държавите-членки при изпълнението на настоящата директива, в съответствие с Конвенцията на ООН за правата на детето от 1989г. При определяне на висшия интерес на детето държавите-членки следва да обръщат особено внимание на принципа за целостта на семейството, благоденствието и социалното развитие на непълнолетното лице, на съображения, свързани със сигурността и безопасността, както и на мнението на непълнолетното лице, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост.

С оглед на запазване на идентичността на детето, съгласно параграф 56 от Общ коментар № 14 (2013), вземащото решението лице трябва да вземе под внимание този специфичен контекст, когато оценява и определя най-добрите интереси на детето. Надлежното съобразяване с най-добрите интереси на детето означава децата да имат достъп до културата и по възможност езика на страната и семейството, от които произхождат, както и възможността за достъп до информация относно биологичното им семейство, в съответствие с правните и професионалните норми в съответната страна. Именно в тази връзка, предвид вече установената липса на основания за получаване на закрила по реда на ЗУБ, довел до напускането на чужденеца на страната му по произход, се установява, че висшият интерес на детето е той да продължи да живее в родното му място, или на мястото му по постоянно местожителство, за него да се полагат грижи на майчин език и той да продължи да живее в културната и/или семейна среда на страната му по произход, заедно с родителите му, с неговите близки и приятели, където ще може да комуникира и живее в обичайната му среда, да не бъде изложен на външна среда, в която за лицето е налице езикова бариера и произтичащи проблеми с комуникацията, както и много други неудобства от социален, психологичен, икономически характер, произтичащи от обстоятелството, че същият се намира извън родината му, без да е подкрепян от негови родственици.

Във връзка с принципа на запазване на семейната среда и поддържане на взаимоотношенията е важно да се посочи параграф 58, според който, в контекста на потенциално отделяне на дете от родителите му е належащо да се извърши оценка и определяне на неговите най-добри интереси. Съгласно параграф 59, семейството е основна клетка на обществото и естествена среда за израстването и благосъстоянието на неговите членове и особено на децата (преамбюл на Конвенцията). Правото на детето живот в семейството е защитено по Конвенцията (член 16). Понятието „семейство“ трябва да се тълкува в широк смисъл, включващ биологичните родители, осиновителите и приемните родители или, ако е приложимо, роднините или общността съобразно местните обичаи (член 5). В параграф 60 се посочва, че предотвратяването на разделянето на семейството и запазването на неговото единство са важни съставни части от системата за закрила на детето и се основават на правото, предвидено в член 9, параграф 1, което изисква „детето да не бъде разделяно от родителите си против

тяхната воля, освен когато [...] такова разделяне е необходимо за най-добрите интереси на детето". Освен това детето, което е отделено от единия или от двамата си родители, има право „да поддържа лични отношения и пряк контакт с двамата си родители редовно освен ако това противоречи на най-добрите интереси на детето" (член 9, параграф 3). С особена важност в конкретния случай следва да се разгледа и съдържанието на параграф 61, съгласно който, предвид тежкото въздействие, което оказва върху детето отделянето му от един или от двамата му родители, към такова отделяне следва да се прибегва единствено като крайна мярка, например когато детето е застрашено от вреда или ако това е необходимо по други причини. В конкретния случай е преценено, че висшият интерес на детето по отношение на **Д. Б. Н.**, отчитайки идентичността и събраната по случая информация, е тя да живее в семейна среда заедно с неговите родители или родственици в държавата му по произход - С..

Видно от представените по делото доказателства, социалният доклад АА е обсъдил всички обстоятелства относно личното положение на детето./л.28/**Настоящият състав следва да отбележи, че най-добрият интерес на детето не е въведен от законодателя като задължителна предпоставка за предоставяне на хуманитарен статут в чл. 9 ЗУБ, нито е определен като условие за предоставяне на субсидиарна закрила в глава V от Директива 2011/95/ЕС, предвид което не представлява самостоятелно и достатъчно основание за предоставяне на международна закрила, което да може законосъобразно да замени отсъствието на материалноправните предпоставки за предоставяне на такъв вид закрила, предвидени в ЗУБ или правото на ЕС.**Безспорно разпоредбата на чл. 3 от Директива 2011/95/ЕС позволява на държавите членки да въвеждат или да определят по-благоприятни стандарти за определяне на дадено лице, като лице, отговарящо на условията за субсидиарна закрила, както и за определяне на съдържанието на международната закрила, но само доколкото тези стандарти са съвместими с горепосочената директива, при което са забранени стандартите, при които е възможно признаване на статут на субсидиарна закрила на граждани на трети страни или лица без гражданство, намиращи се в положения, напълно лишени от връзка с условията на международната закрила/съгласно ЗУБ и Директивата/, какъвто е настоящият случай и то в производство **касаещо последваща молба.**

Предвид изложеното в последващата молба подлежи на анализ и ситуацията в държавата и произход – С..Видно от оспореното решение в страната по произход С. се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в посока подобрене на условията на живот и безопасност, като следвало да се има предвид и влиянието на международни организации в С., предлагащи услуги и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общност.Оспореният акт е издаден с оглед на така установената от административния орган фактическа обстановка.В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителката, не посочи какъв начин тези нови факти по смисъла на [чл. 142, ал. 2 АПК](#) конкретно за нея като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата и на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.Не се установява, че оттеглянето от власт или свалянето на досегашния президент Б. А. променя

положението в С. в негативен аспект, доколкото от информацията от общодостъпни източници става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Освен това, в някои медии се публикуват и материали за милиони сирийци, намиращи се извън страната си, които са изразили желание да се завърнат в родината си след свалянето на президента Б. А.. В редица източници се появиха и данни, че Европейският съюз обсъжда спиране на санкциите срещу С., свързани с енергетиката и транспорта, че Министерството на отбраната на САЩ е започнало разработване на планове за изтегляне на всички американски войски от С., както и, че от страна на С. е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, което ще бъде в интерес на всички в региона, за да се гарантира, че процесът на преход е приобщаващ и основан на върховенството на закона.

Относно заявените от нея опасения за мобилизиране на съпруга ѝ за участие във войната от справка с Вх. № МД-02-399/21.07.2025 е видно, че „военната служба в С. вече е доброволна и призовава за търсене на информация от официални източници. Преходната администрация в С. премахва задължителната наборна военна служба, освен в ситуации на национално извънредно положение. Според различни източници, сирийската армия ще се превърне в армия от доброволци, в която населението ще бъде насърчавано да участва, с цел осигуряване на границите на страната. Все пак остава възможно провеждане на потенциална кампания за наборна служба в случай на национално извънредно положение...“.

Оценката на обстоятелствата, свързани със ситуацията в държавата на произход на чужденката е извършена въз основа на информацията, изнесена в справка с вх. № МД-02-399/21.07.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, от която е видно, че: На 27 ноември 2024 г. ислямистката групировка "Х. Т. ал Ш." (Н. Т. al-S., HTS), чийто контрол преди това е ограничен до части от провинциите А. (Х.) и И., започва голяма офанзива в С. С., в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции. Първоначално бунтовниците превземат А. (Х.), втория по големина град в страната, на 5 декември пада [населено място], а два дни по-късно е превзет и третият по големина град в С., Х.. Междувременно бунтовнически сили от Ю. С. навлизат в [населено място], който изиграва централна роля във въстанието през 2011 г., и поемат контрол над повече от 90% от провинцията, докато правителствените сили постепенно се изтеглят. В провинция С. фракциите на друзите поемат управлението на региона, консолидирайки опозиционните структури в южната част на страната. Тези групи формират т.нар. Южно оперативно командване (S. O. R.), за да координират въстанието и са първите, които пристигат в Д... Въпреки това, след пристигането на HTS в столицата, посочените групи се оттеглят в Д.. На 8 декември 2024 г. бунтовниците, водени от HTS, навлизат в Д. и декларират победа, а същия ден президентът Б. А. напуска страната, след което получава убежище в Русия. На 29 януари 2025 г. А. ал Ш., който на практика ръководи страната след падането на режима на А., е назначен за временен президент на С.,

конституцията от 2012 година е суспендирана, а парламентът е разпуснат.

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 26 юни 2025 г. се посочва, че към 26 юни 2025 г., считано от 8 декември 2024 г., около 628 029 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни. С това общият брой на сирийските граждани, завърнали се в С. от началото на 2024 г., става 988 869 души, като тази цифра е изчислена въз основа на триангулация на данни от С., Турция, Л., Й., И., Е. и други държави. По отношение на вътрешното разселване, според последните данни на Работната група за вътрешно разселени лица, към 26 юни 2025 г. (считано от 8 декември 2024 г.) 1 513 861 вътрешно разселени лица (ВРЛ) са се завърнали по домовете си. Макар тези цифри да отразяват нарастващата надежда, инцидентите със сигурността продължават да подчертават необходимостта международната общност да бъде търпелива и да подкрепя политическия преход, ръководен от С.....

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 26 юни 2025 г. се посочва, че към 26 юни 2025 г., считано от 8 декември 2024 г., около 628 029 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни. С това общият брой на сирийските граждани, завърнали се в С. от началото на 2024 г., става 988 869 души, като тази цифра е изчислена въз основа на триангулация на данни от С., Турция, Л., Й., И., Е. и други държави. По отношение на вътрешното разселване, според последните данни на Работната група за вътрешно разселени лица, към 26 юни 2025 г. (считано от 8 декември 2024 г.) 1 513 861 вътрешно разселени лица (ВРЯ) са се завърнали по домовете си. В този смисъл не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочи справка, вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя характер, интензитет и териториален обхват като представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателката, вкл. и с оглед бежанска история. Действително промяната в обстановката в С. е ново обстоятелство, но то вече е било обсъдено с влязлото в сила решение на Административен съд – Хасково по отношение на първата и молба, л.43/последвалите събития имат положителни последици, като макар и ситуацията да остава сложна, на още по-голямо основание тя не би засегнала негативно молителката, съответно – не е налице основание за допускане на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

Този извод не се променя и от представената по делото справка вх.№ МД-02-606 от 18.11.2025 г., видно от която се установява, че: В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от ноември 2025 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в страната от 8 декември 2024 г. насам достига 1 208 802 души. ВКБООН и партньорите му продължават да следят ситуацията им след завръщането чрез мониторинг и посещения по домовете, както и насочване на нуждаещите се към наличните услуги, включително в подкрепяните от ВКБООН обществени центрове в районите на завръщане. ВКБООН понастоящем подкрепя 71 обществени центъра в 14-ге провинции, предоставяйки интегрирани услуги за закрила, а обхватът им се поддържа от 81 мобилни звена и мрежа от 1438 доброволци. Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в изготвените справки, които на основание чл. 21, т. 6 и т. 7 от Устройствения правилник на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет се изготвят от Дирекция „Международна дейност“ и включват обща географска, политическа, икономическа и културна

информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, както и за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителката ще бъде изложена на тежки заплахи срещу живота или личността и поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт.

Липсват данни член от неиното семейство по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от страна на жалбоподателката, въз основа на които да се опровергае горното твърдение.

Не са представени и доказателства, които да опровергават извода, че **М. Б. Ш. и дете** и са мигранти съгласно глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации.

Съдът приема, че оспореното решение е законосъобразно, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание [чл. 172, ал. 2 АПК](#), чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ **Административен съд София-град, 34 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **М. Б. Ш.**, [дата на раждане] в М., С., гражданка на С., етническа принадлежност - кюрдка, вероизповедание: мюсюлманка - сунит, семейно положение - омъжена, ЛНЧ [ЕГН], против Решение №93Х/04.08.2025г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание [чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК](#).

съдия: